

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2001/2022
23.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Божиновић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Маја Докмановић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 19584/18 од 17.03.2021. године, у седници одржаној 23.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 19584/18 од 17.03.2021. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду П 3864/15 од 04.07.2018. године, тужени су обавезани да тужилци солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 337.550,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 19584/18 од 17.03.2021. године, ставом првим изреке, преиначено је првостепено решење тако што је тужилца обавезана да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 66.650,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилце за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 413, у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), да камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Како се се ревизијом тужиље побија одлука о трошковима поступка, која не чини главни захтев, ревизија није дозвољена јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају није дозвољена, с обзиром да је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић